KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 1. februar 1995

om tysk statsstøtte til Georgsmarienhütte GmbH

(Kun den tyske udgave er autentisk)

(Tekst af betydning for EØS)

(95/437/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 4, litra c),

under henvisning til Kommissionens beslutning nr. 3855/91/EKSF af 27. november 1991 om fællesskabsregler for støtte til jern- og stålindustrien [1], særlig artikel 2,

under henvisning til samme beslutnings artikel 6, stk. 4, givet de interesserede parter en frist til at fremsætte deres bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I

I skrivelse af 6. juli 1993 meddelte de tyske myndigheder Kommissionen i henhold til stålstøttereglernes artikel 2 og 6 (beslutning nr. 3855/91/EKSF), at de ville yde statsstøtte til Georgsmarienhütte GmbH med henblik på investeringer i forskning og udvikling. Støtten beløb sig til 32,5 mio. DM og udgjorde 30 % af de støtteberettigede omkostninger.

I skrivelse af 7. september 1993 besvarede de tyske myndigheder en række spørgsmål, som blev stillet i skrivelse af 29. juli 1993.

I november 1993 besluttede Kommissionen at indlede proceduren i stålstøttereglernes artikel 6, stk. 4, med hensyn til forslaget om statsstøtte.

Den tyske regering blev underrettet om denne beslutning i skrivelse af 31. december 1993 (SG(93) D/21737). I samme skrivelse blev de tyske myndigheder opfordret til at fremsætte deres bemærkninger til de enkelte punkter i Kommissionens beslutning i løbet af en måned.

Skrivelsen til de tyske myndigheder blev offentliggjort i Tidende [2], og de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter blev opfordret til at sende Kommissionen deres bemærkninger senest en måned efter offentliggørelsen.

De tyske myndigheder svarede pr. telefax af 31. januar 1994, som blev registreret dagen efter.

Endvidere modtog Kommissionens tjenestegrene skrivelser fra følgende parter:

— The British Iron and Steel Producers Association (skrivelse af 28. marts 1994, registreret den 6. april 1994)

— Sammenslutningen af uafhængige europæiske stålværker (skrivelse af 6. april 1994, registreret den 11. april 1994)

— MEFOS Metallurgical and Metal Working Research Plant (skrivelse af 7. april 1994, registreret den 8. april 1994)

— Usinor Sacilor (skrivelse af 8. april 1994, registreret den 11. april 1994)

— Det Forenede Kongeriges Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union (skrivelse af 8. april 1994, registreret den 18. april 1994).

I skrivelse af 21. juni 1994 blev disse skrivelser, oversættelser heraf samt bilag sendt til Tysklands Faste Repræsentation.

Den tyske regering svarede i skrivelse af 24. juni 1994, som blev registreret samme dag. Der blev holdt et uformelt møde mellem repræsentanter for Kommissionens tjenestegrene og den tyske regering i Bruxelles den 30. juni 1994.

[1] EFT nr. L 362 af 31. 12. 1991, s. 57.

[2] EFT nr. C 71 af 9. 3. 1994, s. 5.

I skrivelser af 11. juli og 26. oktober 1994 henledte de tyske myndigheder Kommissionens opmærksomhed på nye oplysninger.

II

Investeringsprojektet omfatter opførelse af en jævnstrømslysbueovn som erstatning for den nuværende højovn og konvertor. Målet med investeringen er ifølge den tyske regering miljøvenlig brug af jernholdige affaldsstoffer (navnlig såkaldt »jernstøv« og ikke-opskåret bilskrot), som skal føre til lavere produktionsomkostninger.

Den tyske regering hævder, at denne type ovn for første gang vil blive brugt til masseproduktion af kvalitets- og specialstål.

Den nye højovn udmærker sig især ved sin (enkelte) hule elektrode, hvorigennem jernholdigt støv fra jern- og stålproduktionen sammen med kul kan tilføres stålproduktionsprocessen.

Endvidere skal efterbrænding af CO-gasser i højovnen og en tilsvarende anoderegulering sikre, at det uopskårne bilskrot kan genbruges i en enkelt økonomisk og miljøvenlig proces.

Den tyske regering mente, at følgende investeringsomkostninger på i alt 108,2 mio. DM (57,1 mio. ECU) var støtteberettigede :

Poster	Mio. DM	Mio. ECU
Installation af lysbueovn og støvfjernelsesanlæg	41,715	22,0
F&U-specifikt software	6,000	3,2
Anlægsarbejder	8,985	4,7
subtotaal	56,700	29,9
Bidrag til opførelse af strømforsyningsanlæg	12,000	6,3
Personalomkostninger	7,506	4,0
Andre driftsudgifter		
— udnyttelse af jernholdigt støv gennem hul elektrode	15,135	8,0
— efterbrænding af primære gasser fra reaktionerne	2,075	1,1
— chargering af uopskåret bilskrot i en enkelt proces	2,250	1,2
— udskillelse af filterstøvpartikler	3,475	1,8
— udvikling af højspændingskontrol ved hjælp af tøranoder	4,337	2,3
— forøgelse af spændingsforskellen i lysbueovnen	0,270	0,1
subtotaal	27,542	14,5
Forskningsinstitut	2,200	1,2
Yderligere generalomkostninger (30 % af personale-omkostninger på 7 506 mio. DM), se ovenfor	2,252	1,2
Samlede omkostninger	108,2	57,1

III

De investeringsomkostninger på 108,2 mio. DM (57 mio. ECU), som den tyske regering anså for støtteberettigede, samt andre omkostninger i forbindelse med projektet på i alt 16,3 mio. DM (8,6 mio. ECU) skulle finansieres på følgende måde :

Egne ressourcer (aktiekapital fra den tidligere ejer Klöckner Werke (AG)	25,7 mio. DM
Banklån (med sikkerhed)	45,0 mio. DM
Leverandørkreditter	21,3 mio. DM
F&U-tilskud (30 % af 108,2 mio. DM)	32,5 mio. DM
I alt	124,5 mio. DM (65,5 mio. ECU).

Kommissionen stiller sig, som den gav udtryk for ved indledningen af proceduren i stålstøttereglernes artikel 6, stk. 4, tvivlende over for følgende punkter :

— projektets egentlige F&U-karakter

— støtteberettigelsen af de foreslåede investeringsomkostninger til F&U

— indregning af omkostninger, der under ingen omstændigheder er berettiget til F&U-støtte

— en støtteintensitet på 30 %. På grund af de store risici ved projektet, som anmeldelsen omtaler, skulle intensiteten være 30 % i stedet for 25 %, som er den intensitet, Kommissionen normalt kan acceptere i forbindelse med anvendt F&U.

IV

Den tyske regering bemærkede i sin telefax af 31. januar 1994, at virksomheden var blevet oprettet efter overtagelsen (ledelsen opkøbte virksomheden) af det tidligere Klöckner Edelstahl GmbH. Virksomheden havde en kapacitet pr. år på 480 000 tons støbejern, 900 000 tons råstål og 600 000 tons varmtrullede færdigvarer. Virksomhedens nye ejere er J. Großmann (75 %), tidligere medlem af Klöckner Werke AG's bestyrelse, og Drueker & Co. GmbH (25 %). Salgskontrakten blev underskrevet den 5. april 1993. Virksomheden var blevet opkøbt med henblik på at omstrukturere dens produktionsfaciliteter og dermed gøre den konkurrencedygtig.

Omstruktureringsplanen indeholdt følgende foranstaltninger:

— udskiftning af den nuværende højovn og konvertor med en lysbueovn, hvilket ville føre til en nedskæring af kapaciteten til produktion af råstål med 300 000 tons/år til 600 000 tons/år, samt en fuldstændig lukning af anlægget til produktion af støbejern

— lukning af adjustagelinjen (på tysk »adjustagelinie«) i den lette stålsektion efter moderniseringen af varmtvalsemaskinen.

Det blev gentaget, at hele projektet skulle betragtes som F&U, og at en støtteintensitet på 30 % var passende på grund af de store risici. Med hensyn til de yderligere generalomkostninger blev der på Kommissionens opfordring forelagt supplerende oplysninger for at præcisere det anmeldte beløb på 2,2 mio. DM, dvs. 30 % af personaleomkostningerne. Der blev opstillet beregninger heraf, og det blev påvist, at i 1992-1993 udgjorde de samlede generalomkostninger 28,3 % og i 1994 30,3 % af personaleomkostningerne.

Samtidig blev det meddelt, at F&U-projektet skulle løbe i yderligere 15 måneder. Dermed blev den samlede forskningsperiode på 51 måneder i stedet for 36 på grund af udviklingen i transaktionerne og virksomhedens begrænsede forskningskapacitet. Som følge heraf steg omkostningerne med yderligere 1,5 mio. DM til 109,7 mio. DM i stedet for 108,2 mio. DM.

V

Der blev fremsat følgende bemærkninger under proceduren:

BISPA

BISPA hævndede, at hele projektet ikke var et egentligt F&U-projekt, og at en stor del af det omhandlede velkendt teknologi. Omkostningerne til instrumenter og materiel var derfor ikke berettiget til F&U-støtte, fordi de havde karakter af en økonomisk investering.

EISA

EISA tvivlede på, at visse dele af projektet havde karakter af F&U, og på, at andre dele var gennemførlige, navnlig med hensyn til projektets omfang. Der er allerede forsket i efterbrænding i lysbueovne. Brug af hule elektroder kendes allerede fra andre former for støv. Endelig mente EISA, at den pågældende metode var problematisk med henblik på masseproduktion.

MEFOS

MEFOS påpegede, at teknikken med at lede jernholdigt støv gennem en hul elektrode allerede er udviklet og kendt. Målet har været at udnytte stålværksstøv på den mest økonomiske måde. Projektet er nået så langt, at der er indledt forhandlinger om oprettelse af et produktionsselskab i Norge sammen med en zinkproducent. Hvad angår efterbrænding i lysbueovne, er der allerede foretaget omfattende udviklingsarbejde. MEFOS har ikke noget imod gennemførelsen af projektet.

Usinor Sacilor

Usinor er af den opfattelse, at hele projektet tager udgangspunkt i allerede kendte teknikker, og at støtten derfor kun gives af investeringshensyn. Usinor Sacilor er navnlig foruroliget over, at investeringsstøtte til opførelse af en ny lysbueovn er kamufleret som støtte til F&U.

Det Forenede Kongeriges regering

De britiske myndigheder er overbevist om, at anlægget fra starten er rent kommercielt, da det erstatter de nuværende anlæg til jern- og stålproduktion på stedet, og da der ikke er fremlagt bevis for, at der foregår egentlige F&U-aktiviteter i forbindelse med opførelsen af jævnstrømslysbueovnen. De mener derfor, at eventuel statsstøtte ville være ulovlig i henhold til EKSF-traktatens artikel 4 og afledt ret.

De tyske myndigheder besvarede disse bemærkninger i skrivelse af 24. juni 1994. De foretager en detaljeret gennemgang af de øvrige parters bemærkninger og gentager deres opfattelse af, at hele projektet har karakter af F&U. Som svar på kritikken bekræftes det, at hverken

en jævnstrømslysbueovn eller en hul elektrode er ny. Imidlertid foretages støvtilførslen ikke under stålproduktionen, men på et tidspunkt hvor der ikke produceres stål. Endvidere er udskillelse af Zn (zink) og Pb (bly) ikke målet med processen, som det er tilfældet med den nuværende teknologi. I stedet omdannes støvet til et råmateriale, som kan anvendes i den kommende stålproduktion i stedet for skrot. Et andet F&U-aspekt består i at uskadeliggøre visse gasser, der opstår ved den ekstra energitilførsel til smeltningen. Bilkarrosserier indeholder lakker, olier og fedtstoffer. Under smeltningen udskiller disse produkter ekstra energi samt de giftige gasser dioxin og furan. Ved efterbrændingen bliver disse gasser opløst, hvorved det skulle blive muligt at gøre optimal brug af alle energikilder med minimal udskillelse af giftige gasser. I samarbejde med L'Air Liquide vil man demonsrere tangentiel indsprøjtning af iltholdige gasser, hvilket giver en god blanding og en høj forbrændingsgrad af gasserne. Det forventes samtidig at føre til energibesparelser.

I skrivelse af 11. juli 1994 underrettede de tyske myndigheder Kommissionen om en justering af omkostningerne til F&U-projektet. Da projektet, som vil blive udført to dage om ugen over 51 uger, havde medført slitage og stort forbrug af visse materialer, steg omkostningerne. Disse omkostninger er en følge af indsprøjtningen af jernholdigt støv i den hule elektrode og omfatter følgende punkter:

	Omkostninger pr. ovnkampagne (DM)	Omkostninger ved 48 kampagner på 12 mdr. (1 000 DM)	Samlede omkostninger til kampagner i 51 mdr. (1 000 DM)
Slitage på køleelementer	1 452	69,7	296
Slitage på ovnlåg	2 626	126	536
Tæring på anoden	3 549	170,4	724
Brug af støvfiltre	10 368	497,7	2 115
Tredjemands bortskaffelse af slagger	2 525	121,2	515
Behandling af diglen	4 500	216	918
Opvarmning af chargeovn	3 500	168	714
Transport af diglen	3 000	144	612
Støvfjernelse fra filtrene	11 150	535	2 274
Specialanalyse af flere kampagner	—	—	1 658
Vedligeholdelse	16 960	814	3 460
I alt			13 822 (7,18 mio. ECU)

De tyske myndigheder mente, at disse omkostninger var berettiget til 3,45 mio. DM (1,79 mio. ECU) i F&U-støtte. Det svarer til en støtteintensitet på 25 %.

I støtteanmeldelsen omtalte man omkostninger, der ikke blev kaldt F&U-omkostninger, men som alligevel skulle være berettiget til at modtage statsstøtte til F&U. De ville udgøre 10 % af de støtteberettigede omkostninger på 108,2 mio. DM, altså 10,82 mio. DM. Kommissionen bemærkede, at den ikke kunne acceptere, at disse omkostninger skulle være berettiget til F&U-støtte. I skrivelse af 26. oktober 1994 blev denne misforståelse afklaret. Disse F&U-omkostninger havde aldrig været blandt de omkostninger, de tyske myndigheder betragtede som støtteberettigede. De var derfor medtaget i de samlede investeringsomkostninger på 124,5 mio. DM, men ikke i de anmeldte omkostninger på 108,2 mio. DM, som de tyske myndigheder på daværende tidspunkt betragtede som støtteberettigede.

VI

Stålstøttereglernes artikel 2 tillader støtte til dækning af jern- og stålvirksomheders udgifter til forsknings- og udviklingsprojekter, hvis den ydes i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling (1).

Disse rammebestemmelser fastsætter principperne for intensiteten af den påtænkte støtte, som skal vurderes af Kommissionen i hvert enkelt tilfælde. Ved vurderingen skal der tages hensyn til projektets natur, de tekniske og finansielle risici, den generelle politik vedrørende den europæiske industris konkurrenceevne samt risikoen for at fordreje konkurrencen og påvirke samhandlen mellem medlemsstaterne.

(1) EFT nr. C 83 af 11. 4. 1986, s. 2.

Heraf følger, at industriel grundforskning kan opnå større støtte end anvendt forskning og udvikling, der er tættere på markedsføringen af resultaterne af F&U, og defor med en eventuel støtte lettere ville kunne fordreje konkurrencen og påvirke samhandlen.

Kommissionen mener, at støtten til industriel grundforskning ikke bør overstige 50 % af de samlede projektomkostninger. I princippet vil den nedtrappe støtteintensiteten, efterhånden som den pågældende aktivitet nærmer sig markedsføring, dvs. omfatter anvendt forskning og udvikling. Det er Kommissionens praksis at tillade en støtteintensitet på 25 % brutto til anvendt F&U.

Endvidere vil Kommissionen overveje et højt støtteniveau i sager, hvor enkelte projekter indebærer en særlig høj risiko.

Projektet kan opdeles i seks underprojekter:

— indsprøjtning af jernholdigt støv gennem en hul elektrode

— efterbrænding af primære gasser fra reaktionerne

— chargering af uopskåret bilskrot i en enkelt proces (mindre dioxin- og furanemissioner)

— udskillelse af filterstøvpartikler

— udvikling af højspændingskontrol ved hjælp af tøranoder

— forøgelse af spændingsforskellen i lysbueovnen.

Et af underprojekterne (indsprøjtning af jernholdigt støv gennem en hul elektrode) vil kun blive gennemført to dage om ugen. Da Georgsmarienhütte kun vil producere 600 000 tons stål om året, er der ikke behov for at producere alle ugens syv dage, fem dage er nok. De øvrige fem underprojekter vil blive gennemført under hele produktionsprocessen, da deres karakter af pilotprojekter skal påvises under realistiske omstændigheder.

Disse projekter udgør tilsammen F&U-projektet, og de er endnu ikke gennemført i en kombination som denne i større omfang. Det er derfor uklart, hvilke nye udviklinger kombinationen af de forskellige tekniske processer vil føre til, men om alt går vel, vil man have påvist, at alle teknikkerne kan fungere under realistiske omstændigheder.

Projektet kan betragtes som et demonstrationsprojekt af to grunde. For det første indsprøjtningen af jernholdigt støv i lysbueovnen (affaldsprodukter fra stålfremstillingprocessen indeholder 50 % jern) gennem en hul elektrode. Der er tale om genbrug af affald, fordi det bliver muligt at genindvinde jern fra støvet og bruge andre grundstoffer, som f.eks. krom.

For det andet chargeres uopskåret bilskrot i højovnen i en enkelt proces. Denne form for chargering af lysbueovnen muliggøres af ekstrem efterbrænding af CO-gasser og en fint afstemt kontrol af spændingsforskellen mellem anoden og katoden.

Bilskrot indeholder ca. 25 % plast m.m. Denne form for (forurenet) skrot kan udnyttes i en proces i to trin (smeltning og omdannelse), men her er målet at bruge hele bilvraget og smelte det med det samme uden at udskille dioxinholdige gasser.

Under smeltningen af skrottet frigøres der CO-gasser. Normalt finder efterbrændingen af disse gasser sted uden for højovnen. For at udnytte den varme, der frembringes ved forbrændingen, foretager man den inde i ovnen. Problemet er at tilføre den nødvendige iltmængde på det rette tidspunkt. Forslaget går ud på at tilføre ilt på to niveauer, hvorved der skabes en strøm, der gør det muligt at blande gasserne bedre. Der skal foretages meget nøjagtige målinger for at bestemme nøjagtigt, hvornår ilten skal tilføres. Samtidig vil man forsøge at lade også efterbrændingen finde sted i slaggeskummet.

Udskillelsen af filterstøvpartikler foretages for at fjerne metaller som zink. Metalstøvet opstod under smetefasen og vil blive filtreret fra inden overophedningen. Zink og andre metaller i koncentreret form kan anvendes andetsteds.

Målet med højspændingskontrollen er at påvirke strømmen mellem anoden og katoden. Det metal, der ligger i hjørnerne af ovnen (de såkaldte »cold spots«), bliver ikke varmet tilstrækkeligt op. Dette skyldes, at der kun anvendes én anode i stedet for tre. Ved at bruge tøranoder i stedet for vandkølede forventer man at kunne lede strømmen bedre.

Forøgelsen af spændingsforskellen i lysbueovnen er i princippet mulig i en jævnstrømslysbueovn. Det forbedrer den elektriske og varmemæssig effektivitet og tærer mindre på elektroden.

Det skal dog bevises, at dette princip kan anvendes i praksis.

F&U-projektet kan betragtes som udvikling i henhold til bilag I i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling [1]: »arbejde, der udføres på basis af resultaterne af den anvendte forskning, og som tager sigte på at udvikle nye eller stærkt forbedrede produkter,

[1] EFT nr. C 83 af 11. 4. 1986, s. 5.

produktionsmetoder eller tjenesteydelser, og dette stadium strækker sig indtil den industrielle anvendelse og kommercielle udnyttelse, som ikke er omfattet heraf. Dette stadium vil normalt omfatte pilot- og demonstrationsprojekter«.

Kommissionen besvarer de modtagne bemærkninger og betragtninger på følgende måde :

BISPA :

Kommissionen er enig i, at teknikken med anvendelse af en jævnstrømslysbueovn er velkendt, og mener derfor ikke, at lysbueovnen er støtteberettiget (se ovenfor). Et af projektets mål er at genbruge jern, og ikke zink, som det hedder i bemærkningerne. BISPA påpeger, at det ikke står klart, hvilken forbindelse der er mellem efterbrændingen og brug af uopskåret bilskrot. Der er behov for demonstrationsprojektet for at klarlægge dette.

EISA :

Kommissionen er enig i, at lysbueovne anvendes til fremstilling af specialstål. Det er imidlertid ikke formålet med forskningen og udviklingen. Efterbrænding er et kendt fænomen, men her skal det påvises, at den kan anvendes til at mindske dioxinemissionerne. For at opnå dette skal det demonstreres, hvordan den kombination af teknikker, som Klöckner og L'Air Liquide har udviklet, fungerer.

Hvad angår indsprøjtningen af jernstøv gennem hule elektroder, påpeger EISA, at hidtil har denne teknik ikke kunnet anvendes til større mængder. Målet med F&U-projektet er at fastslå, om der er muligt.

MEFOS :

Kommissionen bider mærke i, at forskningsinstituttet MEFOS ikke har noget imod, at projektet gennemføres. Det understreges dog, at Georgsmarienhütte allerede er på vej til at demonstrere, hvordan teknikken med at sprøjte jernholdigt støv gennem en elektrode virker, og at projektet i Norge stadig diskuteres.

Usinor Sacilor :

Kommissionen er enig i, at brug af lysbueovne er en kendt teknik. Indsprøjtning af jernholdigt støv gennem en hul elektrode indebærer ingen industriel risiko, fordi omstilling til en normal lysbueovn ifølge Usinor Acilor er meget let, hvis teknikken ikke fungerer. Det betyder, at det stadig skal demonstreres, om teknologien er tilfredsstillende. Endvidere indrømmer Usinor Acilor, at brug af uopskåret bilskrot i en enkelt proces kan værre en nyskabelse. Det skal bemærkes, at målet med denne del af F&U-projektet er at kombinere flere teknikker for at mindske emissionerne af dioxin og furan. Kommissionen er enig i, at fremstilling af specialstål i jævnstrømslysbueovne allerede finer sted, men det er ikke målet med F&U-projektet.

Det Forenede Kongeriges regering :

Der er ikke fremsat argumenter for, at der ikke finder nogen egentlig forskning sted. Kommissionen er på baggrund af de forelagte oplysninger af den opfattelse, at der er tale om forskning og udvikling.

Omkostninger, der er en direkte følge af F&U-projekter, er berettiget til F&U-støtte.

I denne sag er det ensbetydende med, at visse omkostninger ikke kan betragtes som berettigede til at modtage F&U-støtte :

Poster	mio. DM	mio. ECU
Installation af lysbueovn og støvfjernelsesanlæg	41,715	22,0
Anlægsarbejder	8,985	4,7
Bidrag til opførelse af strømforsyningsanlæg	12,000	6,3
I alt	62,700	32,6

Disse omkostninger skyldes ikke F&U-projektet og har ingen direkte forbindelse med hverken F&U-projektet som helhed eller et af de seks underprojekter. Der er nærmere tale om omkostninger i forbindelse med industrielle investeringer, som virksomheden var nødsaget til at foretage for at fremstille varerne til markedet.

Derimod er de direkte omkostninger ved F&U-projekter berettiget til F&U-støtte. Det drejer sig om følgende projekter :

Omkostninger	mio. DM	mio. ECU
Indsprøjtning af jernholdigt støv	16,135	8,0
Efterbrænding	2,075	1,1
Brug af uopskåret bilskrot	2,250	1,2
Adskillelse af filterstøvpartikler	3,475	1,8
Anodestyring	4,337	2,3
Lysbueovn	0,270	0,1
I alt	28,542	14,84

Omkostningerne til indsprøjtning af jernholdigt støv er steget med 1 mio. DM i forhold til anmeldelsen, fordi projektet er blevet forlænget.

Bortset fra disse omkostninger, der dækker det udstyr og de materialer, der er nødvendigt for projekterne, har også følgende omkostninger direkte forbindelse med forsknings- og udviklingsarbejdet :

Omkostninger	mio. DM	mio. ECU
Personaleomkostninger	8,006	4,0
Videnskabeligt arbejde udført på kontrakt af TU Clausthal og Patras' Universitet	2,2	1,2
Generalomkostninger	2,4	1,2
F&U-specifikt software	6,0	3,2
I alt	18,606	9,6

Generalomkostningerne er beregnet som 30 % af personaleomkostningerne. Geoirgsmarienhütte har i de senere år vist, at det er en passende pocentsats, som svarer til det normale forhold mellem personaleomkostninger og generalomkostninger.

Oprindelig blev 108,2 mio. DM anmeldt som berettiget til F&U-støtte. På grund af forlængelsen af projektet fra 36 til 51 måneder blev dette beløb hævet med 1,65 mio. DM (herunder 30 % i supplerende personaleomkostninger til generelle udgifter), og slutbeløbet blev på 109,85 mio. DM.

Imidlertid er visse omkostninger ikke en direkte følge af F&U-projektet, og de skal derfor trækkes fra dette beløb.

— Anmeldt som berettiget til F&U-støtte : 109,85 mio. DM

— Omkostninger, som ikke regnes for F&U : – 62,7 mio. DM

— Støtteberettigede F&U-omkostninger : 47,15 mio. DM (24,52 mio. ECU).

De tyske myndigheder foreslog en støtteintensitet på 30 % for flere af disse omkostninger, og i ét tilfælde, det videnskabelige samarbejde mellem TU Clausthal og Patras' Universitet, ville man yde 50 %.

Det er imidlertid Kommissionens praksis kun at tillade 25 % brutto til anvendt forskning og udvikling. Når der er tale om en særlig høj risiko, er Kommissionen villig til at overveje en højere støtteintensitet.

Det skal bemærkes, at der er tale om en undtagelse fra reglen, fordi alle F&U-projekter indebærer risici. Der er ikke tilstrækkeligt bevis for en sådan særlig høj risiko. Det pågældende F&U-projekt er et demonstrationsprojekt, der skal vise, hvordan en kombination af teknikker virker under realistiske omstændigheder. Det betyder, at det allerede er meget tæt på markedsføring, og at de tekniske risici derfor er rimeligt overskuelige. Hvis projektet endvidere viser, at kombinationen af teknikker ikke giver det ventede udfald, vil Georgsmarienhütte stadig have en jævnstrømslysbueovn, som kan tilpasses de almindelige normer for en minimal ekstraudgift. Et risikotillæg på 5 % kan derfor ikke forsvares, og støtteintensiteten må ikke være højere end 25 %.

Oprindelig søgte de tyske myndigheder om godkendelse af F&U-støtte på 32,46 mio. DM på grundlag af 108,2 mio. DM i støtteberettigede omkostninger og en intensitet på 30 %. På grund af, at projektet blev forlænget fra 36 til 51 måneder, blev omkostningerne hævet til 109,85 mio. DM.

I skrivelse af 11. juli 1994 oplyste de tyske myndigheder Kommissionen om yderligere slitage- og forbrugsomkostninger på 13,822 mio. DM på grund af indsprøjtningen af jernholdigt støv i den hule elektrode. Da disse omkostninger er en direkte følge af F&U-aktiviteten, er de berettigede til F&U-støtte i henhold til bilag II i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling. Støtteintensiteten er på 25 %.

Da der ikke var tvivl om, at disse omkostninger stammende fra F&U, var der ikke behov for udvide proceduren i stålstøttereglernes artikel 6, stk. 4. Det samme gælder omkostninger til forlængelsen af F&U-projektet fra 36 til 51 måneder.

Hermed bliver de samlede anmelde omkostninger 123,672 mio. DM og støtten 35,9155 mio. DM.

I punt 8.2 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling hedder det, at støtte, der foreslås ydet til F&U, skal føre til en større F&U-indsats end normalt. Støttemodtageren kunne meget vel have gennemført F&U-projektet og udelukkende anvendt lysbueovnen til produktion. At man har valgt at gennemføre F&U-projektet vidner i sig selv om en ekstra indsats på dette område.

Da 62,7 mio. DM ikke kan betrages som udgifter til F&U-projektet, kommer de støtteberettigede omkostninger ned på 60,972 mio, DM. Heraf kan 25 % ydes som statsstøtte, dvs. 15,243 mio. DM.

Differencen mellem 35,9155 mio. DM og 15,243 mio. DM, altså 20,6725 mio. DM, kan ikke falde ind under en af de andre katgorier, der giver mulighed for statsstøtte til jern- og stålindustrien i henhold til stålstøttereglerne. Udbetalingen af statsstøtte på 20,6725 mio. DM er dermed forbudt i henhold til EKSF-traktatens artikel 4, litra c).

VII

Konklusionen er, at kun en del af den statsstøtte, de tyske myndigheder har foreslået, kan godkendes som støtte til forsknings- og udviklingsprojekter i henhold til stålstøttereglernes artikel 2. Resten af støtten er forburdt i henhold til EKSF-traktatens artikel 4, litra c).

Af de samlede anmeldte F&U-omkostninger på 123,672 mio. DM (109,85 mio. + 13,822 mio.) er kun 60,972 berettiget til F&U-støtte. Af den planlagte statsstøtte på 35,9155 mio. DM er kun 15,243 mio. DM forenelige med fællesmarkedet for stål, medens udbetaling af et beløb på 20,6725 mio. DM er forbudt i henhold til EKSF-traktatens artikel 4, litra c).

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Kommissionen fatslår, at investeringsomkostningerne til lysbueovnen og støvfjernelsesanlægget, anlægsarbejderne og bidraget til opførelse af strømforsyningsanlægget på 62 700 000 DM ikke kan betragtes som omkostninger til forskning og udvikling.

2. Kommissionen fastslår, at statsstøtte på 20 675 000 DM er uforenelig med fællesmarkedet for stål og forbudt i henhold til EKSF-traktatens artikel 4, litra c).

Artikel 2

1. Kommissionen godkender i alt 60 972 000 DM som omkostninger til forskning og udvikling som defineret i artikel 2 i beslutning nr. 3855/91/EKSF og en støtteintensitet på 25 % som forenelig med fællesmarkedet for stål.

2. Kommissionen har fastslået, at statsstøtte på 15 243 000 DM er forenelig med fællesmarkedet for stål.

Artikel 3

Den tyske regering underretter senest to måneder efter offentliggørelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger den har truffet for at efterkomme den.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. februar 1995.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen